

Những nẻo đường đời Ba

Hồi nhỏ mỗi sáng Ba đi lễ để giúp lễ tại nhà thờ Thủ Thiêm hoặc trong nhà phước của các Di Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm.

Có lẽ nhờ đó Di Anna Thi gọi tắt Di Ba đã dẫn Ba qua thầy bề trên Cả của dòng Lasan ở Sài Gòn để xin cho Ba gia nhập dòng Lasan, thì thầy bề trên Cả viết giấy giới thiệu gửi Ba xuống Mỹ Tho. Chính bác ba Nghi đã thân hành dẫn Ba xuống trường Thánh Giuse Mỹ Tho giao Ba cho thầy bề trên ở đó. Bác Ba còn mua cho Ba một cây băng rô, và thầy Gemain nhờ một thầy đàn tên Linh dạy Ba.

Khi Ba học hết từ lớp nhì tới 6e, thì thầy bề trên gửi ba ra nhà tập của dòng Lasan. Ở đây khi Ba lấy được bằng B.E.P.C. rồi thì Ba được đưa vào nhà tập của dòng Lasan. Nhưng sau khi học được gần một năm thì Ba bị bệnh thần kinh. Nhà dòng đưa Ba về giao lại cho ông bà Nội. Ba được đưa vào nhà thương Chợ Quán chữa bệnh.

Khi hết bệnh rồi thì Ba đi Bình Trưng, tính học dệt rồi thì dịch sách bảo trì bằng tiếng Anh cho ông cụ Lượng, giám đốc xưởng dệt, thân phụ của sœur Lan hiện ở Fribourg. Nhưng sau một tuần học, thì về nhà ông Nội thấy Ba ốm, ông Nội không cho Ba học nữa.

Trong thời gian đi Bình Trưng nói trên tình cờ Ba gặp ông Béziat, giám đốc đồn điền cao su Thành Tuy Hạ, cũng đi xe (Lam), vì sông Cát Lái không có đò lớn như bây giờ, và ông Béziat ngỏ ý học tiếng Việt, nên Ba đi xuống Thành Tuy Hạ để dạy tiếng Việt cho ông, và xuống ở trọ nhà di Chín, là em gái của bà Ngoại. Một ngày nọ, di Chín bảo con trai là Thăm dẫn Ba qua nhà ông bà Ngoại ở bên kia đóc nhà thờ Mỹ Hội. Nhờ đó Ba gặp Má đã học nghề mộc xong, sắp xuống Vũng Tàu làm nhà bảo sanh của bà mẹ Côn, là bạn của bà Ngoại. Sau đó Ba còn xuống Vũng Tàu thăm Má một lần.

Hết đi dạy tiếng Việt cho ông Béziat, coi như Ba thất nghiệp, thì Ba qua trường Tabert Sài Gòn gặp thầy Germain. Thầy hỏi phải Ba có bằng B.E.P.C. không thì Ba nói có. Thầy dẫn Ba vô một ông học trò cựu của thầy làm trong bộ tư pháp Sài Gòn. Biết được Ba có bằng B.E.P.C. thì ông hỏi Ba có muốn ra Phan Thiết làm tòa án không ? Ba đồng ý liền.

Thời gian làm việc tại tòa án Phan Thiết. Ba được chọn đánh nhịp cho hội hát Cécilia Phan Thiết. Các di Thủ Thiêm ở Phan Thiết biết Ba, nên giới thiệu Ba với cô Thanh, con gái của ông Thừa phát lại tòa án. Ba đã biết Má rồi bây giờ thêm cô Thanh thì Ba về hỏi ý bà Nội, sau khi mô tả hai cô thì bà Nội chọn cô Dĩ. Tiếng đồn làm sao không biết Má ở Vũng Tàu hay được, một hôm bất thành linh, Má đi xe lửa ra Phan Thiết. Vô phòng Ba, Má thấy hình Má trên bàn viết Ba, nên sau đó mới có đám cưới giữa Ba với Má tại nhà thờ Mỹ Hội ngày 20 – 04 – 1960.

Rồi Ba xin phép ông bà Ngoại đưa Má ra Phan Thiết ở với Ba. Tại Phan Thiết Má sanh Nghi.

Tại tòa án Phan Thiết, hễ xong công việc thì Ba học để lấy tú tài Pháp. Được tú tài rồi Ba bị kêu đi quân dịch, vào trường sĩ quan trừ bị Thủ Đức. Ba phải đưa Má và Nghị về Thủ Đức ở nhà trọ một người bà con ở Thủ Đức. Ở đây Má sanh Mai Dung. Không may nhằm ngày Ba bị cúp phép vì nòng súng dơ, nên Ba không ra thăm Má và Mai Dung được.

Sau chín tháng học tập Ba ra trường sĩ quan trừ bị với cấp bậc chuẩn úy, và được điều động về tiểu đoàn hai sư đoàn chín ở Cầu Ngang Vĩnh Bình. Ở đây Má sanh Luận. Một ngày Chúa nhật, tình cờ đi lễ nhà thờ Cầu Ngang, Ba thấy ông tiểu đoàn trưởng Ba và một ông cố vấn Mỹ đang nói chuyện múa tay với nhau, thì Ba tới thông dịch. Biết được Ba rành tiếng Anh, ông tiểu đoàn trưởng kéo Ba về bộ chỉ huy tiểu đoàn, trong khi Ba cầm một trung đội chỉ có 19 người lính. Bỗng trung tâm hành quân Vĩnh Bình thiếu sĩ quan rành tiếng Anh, nên sư đoàn điều Ba về trung tâm hành quân. Trong thời gian này Má sanh Phương Dung. Rồi vừa mãn hạn quân dịch 4 năm Ba được giải ngũ về Phước Lý. Nhờ cậu Tư chỉ cho miếng đất sát ranh nhà thờ Phước Lý mà Luận Thơm đang ở hiện nay, của một người lính quân Khuyển ông không ở vì có nhà của quân Khuyển. Ba mượn tiền sang miếng ấy rồi đưa Má, Nghị Mai Dung và Phương Dung về đó. Sau đó Má sanh Ngọc Dung và 6 em trai, tại Phước Lý 5 đứa, và tại Sài Gòn một đứa là Định, vì nó sanh khó, Má phải qua nhà thương Từ Dũ Sài Gòn sanh.

Vì nhà chật chội Ba phải mượn mợ Sáu Chích 6 cây vàng để cất nhà. Biết mình ở VN thì không thể nào trả nổi, nên Ba quyết định vượt biên với Ngọc Dung, vì Tú đã quen Ngọc Dung và đã qua Mỹ rồi. Lênh đênh trên biển 8 ngày, được tới Phi Luật Tân, ở tại Palawan. Tại đây Tú hay bay qua lãnh Ngọc Dung về Mỹ. Ba được thanh lọc xong, thì Ba gửi thư cho dưỡng Út, đã có quốc tịch Thụy Sĩ, để bảo lãnh Ba. Nhà nước Thụy Sĩ chấp thuận nên Ba được qua Thụy Sĩ và xin về ở vùng Pháp Thụy Sĩ vì Ba rành tiếng Pháp và nhờ trường trại tị nạn biết cha Emilien Mai, nên được cha Mai qua trại tị nạn lãnh Ba về Fribourg.

Thoạt đầu Ba ở một studio ngay trước nhà thờ dòng nữ Ste-Ursule. Sau đó Ba xin bảo lãnh Má, Mai Dung, Phương Dung, Định, Thông, Phong, Linh và Diệu, Phan Minh không chịu đi và nói “đã ăn cơm nhà dòng quen rồi,..”. Sau đó tất cả các con được nhà nước Thụy Sĩ trợ cấp, mỗi đứa được chọn ở một nơi cho tới nay.

Ba qua Thụy Sĩ đã trên 50 tuổi không ai muốn làm nghề lạnh, nên Ba đăng ký vào đại học Fribourg, sau 5 năm được bằng cử nhân thần học, nhờ Má lo cơm nước.

Đậu cử nhân rồi Ba về Phước Lý thăm Nghị, Luận và Phan Minh. Cha sở Phước Lý nhờ Ba nói chuyện với giáo lý viên về Thánh Vịnh. Tình cờ Ba lấy Thánh Vịnh 23 ra, rồi tới câu 3 thì đúng là : “Người dẫn con đi trên đường công chính vì Danh của Người,..”. Trong khi đó kinh thánh tiếng Việt dịch : “Người dẫn con đi trên đường ngay nẻo chính vì danh dự Người,..”. Ba hoảng hồn, trở về Thụy Sĩ, dịch lại bộ 150 Thánh Vịnh hết 5 năm, được toà giám mục Xuân Lộc cho *imprimatur*, nên được in ra và cha Salien đã phổ biến tại Canada 100 bộ. Tại Việt Nam chưa có tiền để in lại bộ Kinh Thánh.

Xong bộ Thánh Vịnh Ba bắt đầu dịch Ngũ thư hay 5 cuốn sách đầu của Cựu Ước. Ba nhờ

Phan Minh in và đang trình toà giám mục Xuân Lộc duyệt tới nay chưa xong.

Má, tháng 10 – 2016 muốn trốn lạnh Má đi về VN tiếp tục lọc máu, mỗi tuần 3 lần như ở Thụy Sĩ. Tới ngày 5 tháng 12 - 2016 Chúa gọi Má về. Phần Ba 29-09-2019 tới đây Ba sẽ về VN luôn.

Fribourg, 15.08.2019

Ba,